SCRIMĂ

STARTURI BUNE ȘI ALTELE SLABE ÎN CAMPIONATUL REPUBLICAN PE ECHIPE

După o perioadă lungă de pregătire, timp în care echipele fruntașe de scrimă nu au participat la nici un concurs, săptămîna trecută ele și-au reluat activitatea competițională. În zilele de 3 și 4 martie au avut loc la Satu Mare întrecerile din cadrul primei etape a campionatului republican pe echipe. În această confruntare, majoritatea formațiilor au dat dovada unei bune pregătiri tehnico-tactice. Pe această linie s-au remarcat: *C.S.M. Cluj* (floretă masculin), *Medicina Tg. Mureș* (spadă) și *Dinamo Brașov* (sabie). O mențiune specială se cuvine și formațiilor cluburilor *Electroputere Craiova* (spadă) și *C.S.M.S. Iași* (sabie), proaspăt promovate în „A".

Dar, la Satu Mare s-au prezentat și echipe care au lăsat o impresie neplăcută în ceea ce privește pregătirea lor. Printre acestea s-au numărat *Progresul București* (floretă masculin), *Crișul Oradea* (spadă) și *S.P.O.B.* (sabie). Progresul a decepționat, la acest prim examen, prezentîndu-se necorespunzător. Cu excepția lui Burlea, ceilalți componenți ai echipei (Fintoc, Ursovici și Șerban) au tras slab. Antrenorii A. Pelegrini și N. Marinescu nu s-au deplasat la Satu Mare, lipsindu-i astfel pe sportivi de asistența tehnică atît de necesară. Acest fapt spune foarte mult despre „preocuparea" din ultimul timp a celor doi specialiști pentru pregătirea echipei lor. Cum a putut accepta conducerea clubului o asemenea deplasare?

O altă formație care a făcut doar „figurație" pe planșele de la Satu Mare a fost Crișul Oradea, la spadă. În cele trei meciuri susținute, orădenii au demonstrat slaba lor pregătire, pierzînd la scoruri foarte mari (3—13 cu Electroputere, 4—12 cu C.S.M. Cluj și 3—13 cu Medicina Tg. Mureș). Această situație este grăitoare în ceea ce privește calitatea muncii antrenorilor Gazdovici, Santai, Herțeg și Thalmeiner. Crișul Oradea (secție cu o veche tradiție în scrimă) figurează în prima categorie doar cu echipa de spadă! Deși teoretic aici există o situație ideală din punct de vedere organizatoric (4 antrenori salariați, deci omul și proba!) rezultatele sînt — după cum se vede — încă departe de a atinge acest „ideal". Ne întrebăm: biroul secției de scrimă și organele sportive locale nu au nimic de spus în această privință? Sînt mulțumite cu „performanțele" obținute? Noi credem că nu. Sperăm ca acest prim semnal de alarmă să aibă ecou în rîndul celor vizați.

În afară de Progresul, încă o formație bucureșteană s-a întors acasă de la Satu Mare cu... zero puncte — S.P.O.B., la sabie. Deși dispune de o serie de sabreri de valoare (Mihăileanu, Iercoșan, Ganea și Sandu) această echipă s-a remarcat prin slaba ei orientare tactică pe planșe. Sportivii nu au avut inițiativă în atac, lăsîndu-se în permanență surprinși de acțiunile adversarilor. În felul acesta ei au pierdut partidele la scoruri strînse, de exemplu 7—9 cu C.S.M.S. Iași și cu Unio Satu Mare. Îmbunătățirea pregătirii tactice este o sarcină ce trebuie rezolvată de urgență de către antrenorul J. Istrate de la S.P.O.B.

Iată și rezultatele: *floretă fete:* Unio Satu Mare—Șc. sp. Satu Mare 10—6; *floretă băieți:* Unio Satu Mare—Progresul Buc. 11—5; C.S.M. Cluj—Medicina Tg. Mureș 9—7; Unio Satu Mare—Medicina Tg. Mureș 8—8 (a cîștigat Unio la patru tușe); Medicina Tg. Mureș—Progresul Buc. 10—6; C.S.M. Cluj—Progresul Buc. 11—5; *spadă:* Medicina Tg. Mureș—Electroputere Craiova 9—7; C.S.M. Cluj—Crișul Oradea 12—4; Medicina Tg. Mureș—C.S.M. Cluj 12—4; Medicina Tg. Mureș—Crișul Oradea 13—3; Electroputere Craiova—Crișul Oradea 13—3; *sabie:* C.S.M.S. Iași—S.P.O.B. 9—7; Dinamo Brașov—Unio Satu Mare 11—5; Unio Satu Mare—C.S.M.S. Iași 8—8 (a cîștigat Unio la 2 tușe); Unio Satu Mare—S.P.O.B. 9—7; Dinamo Brașov — C.S.M.S. Iași 10—6.

ELENA DOBINCĂ

Sportul timișorean își poate recîștiga strălucirea!

● Răspunsuri și... răspunderi ● Unde ne sînt... entuziaștii? ● Bazele sportive — eterne... baze de discuții

Raid-anchetă

De-a lungul anilor, Timișoara a reprezentat o adevărată citadelă a sportului nostru. Orașul de pe malul Begăi l-a alimentat cu numeroase elemente valoroase – campioni și recordmani ai țării (la atletism, canotaj, box, lupte), membri ai loturilor naționale de fotbal, handbal, volei, natație etc. Dar, în ultimii ani, în sportul timișorean s-au vădit unele rămîneri în urmă. Ramuri de sport odinioară la loc de cinste au pierdut din strălucire.

Despre cauzele acestor stări de lucruri am stat de vorbă deunăzi cu lectorul universitar CORNEL IOVĂNESCU, cu asistenta RUXANDRA WITTMAN, cu ION OARGĂ – președintele clubului orășenesc, cu fostul fotbalist IOSIF COVACI, secretarul clubului C.F.R., cu profesorii NICOLAE TOMESCU, STELIAN MOCIUSCHI și alții.

Ce lipsește sportului timișorean pentru a-și recăpăta strălucirea? Entuziasmul? Pasiunea? Dăruirea de sine a profesorilor și elevilor pentru ramura de sport îmbrățișată? Baza materială? Întrebări multe și variate. Răspunsurile s-au axat, însă, pe cîteva probleme precise...

★

DINTRE SUTE DE CATARGE...

Lectorul CORNEL IOVĂNESCU este unul dintre veteranii sportului timișorean. A crescut generații de performeri, i-a îndrumat cu pasiune, a trăit alături de ei emoțiile începuturilor și cele ale marilor concursuri. Se ducea peste tot să-și descopere talente pe care, apoi, le șlefuia. Zoltan Vamoș, Ion Wittman, Aurel Barbu, Ana Șerban, Florica Oțel etc. sînt numai cîțiva din sutele de elevi ai acestui pasionat antrenor, care, de-a lungul anilor, au adus numeroase titluri de recordmani și campioni în orașul de pe Bega.

— *Pe vremea cînd sportul bănățean însemna foarte mult pe firmamentul sportului românesc* — ne-a spus tovarășul Iovănescu — *aici, în oraș, eram doar o mînă de profesori. Azi, sîntem de zece ori pe atît. Dar, ce folos! Tot numai o mînă de oameni lucrează cu pasiune. Să vi-i enumăr? Marin Trancă, Ion Delcov, Maria Jecu, Dezideriu Blaier, Ion Wittman și încă vreo patru-cinci. Ceilalți? Mulți își fac meseria conștiincios, dar fără elan, aș zice — din rutină. Sînt însă alții care nu-și fac de loc datoria. Elevii profesorului Vasile Iațcu, de la Școala de muzică, nu practică nici un sport, deoarece tovarășul Iațcu nu se preocupă să le creeze nici cele mai elementare condiții. Mi se pare nefiresc ca dintre sutele de „catarge" care ies pe poarta I.C.F.-ului, doar cîteva își mențin ambiția, elanul și dragostea de a munci cu abnegație pentru ridicarea sportului românesc.*

— *Profesorul Iațcu nu s-a zbătut să asigure condiții de practicare a sportului pentru elevii săi*—confirmă profesorul NICOLAE TOMESCU, metodist la clubul orășenesc. *Nici „Școala generală nr. 2" nu are sală de sport. Dar, profesorul Andrei Nadasdi a pus ochii pe un garaj și prin muncă voluntară a început să-l amenajeze. Văzînd strădania profesorului, secția de învățămînt a regiunii l-a sprijinit cu fonduri.*

— *„Regiunea" nu s-a zgîrcit. Pasiunea îți... „forțează" mîna* — ne-a declarat STELIAN MOCIUSCHI, inspector metodist la secția de învățămînt a regiunii. *Pentru că, acolo unde există pasiune, ai certitudinea că banii nu se irosesc, iar roadele nu vor întîrzia să apară.*

TEORIA... PAHARULUI PLIN ȘI A... PAHARULUI GOL

E în firea lucrurilor ca o discuție pe probleme de sport la un club studențesc să fie dominată de întrebarea: „DE CE SPORTUL UNIVERSITAR TIMIȘOREAN NU MAI DĂ ELEMENTE DE PRIM RANG CA ODINIOARĂ?"

— *Universitatea nu poate crea „materia primă" a sportului de performanță* — a răspuns tovarășul Iovănescu, răspuns la care s-au asociat asistentul Emil Grozescu, asistenta R. Wittman și alții. *Noi putem, cel mult, să ridicăm calificarea sportivă cu care vin din licee absolvenții. Dar liceele dau o producție foarte slabă. Pînă și Școala sportivă merge pe aceeași linie. „Producția" ei respectă doar aspectul CANTITATIV al problemei. Nu corespund elevii pe parcurs? Nu-i nimic! Se înlocuiesc cu alții. Teoria... paharului plin. Buni, răi, să iasă la număr... Ce rezultate să așteptăm din partea liceelor, cînd nici competițiile școlare nu se țin la timp?*

★

...În biroul tovarășului Eugen Budișan vicepreședinte al Consiliului regional UCFS; tovarășul Mociuschi confirmă:

— *Potrivit instrucțiunilor comune elaborate de Ministerul Învățămîntului și Consiliul General al UCFS, ministerul trebuie să numească școala organizatoare a competiției. Dar de la București n-a venit nici o veste. Deci... așteptăm. Pînă atunci nu încep competițiile.*

Motivul pare puțin pueril. Cum? Secția de învățămînt regională și Consiliul regional UCFS nu pot numi gazda acestor competiții școlare? Incumbă o atît de mare responsabilitate o asemenea numire? Unde este inițiativa celor două organe chemate să ridice sportul școlar la nivelul cerut? Pînă una alta, etapele diferitelor competiții sînt deja depășite. Responsabilii așteaptă, elevii așteaptă, așteptăm și noi să vedem rezolvarea. Pînă cînd?

Da, aveți dreptate, tovarășe Iovănescu. Școlile nu aprovizionează, ca altădată, Universitatea cu elemente valoroase pe linie de sport. Dar nici pe dv. nu vă înțelegem. Ați cam... demobilizat. V-ați axat totul pe jocurile sportive. La discuțiile de la adunarea generală pentru dare de seamă și alegeri a clubului Universitatea s-au înșirat toate succesele la handbal, volei, baschet. Dar boxul, canotajul, gimnastica? Dar atletismul — pasiunea dv? Cum, în această direcție nu se poate face chiar nimic? Spuneați că Școala sportivă merge după teoria „paharului plin". Ei bine, un colectiv ca cel al clubului Universitatea nu are voie să arboreze teoria „paharului gol" pentru atletism și alte ramuri de sport care cu cîțiva ani în urmă au făcut fala sportului studențesc timișorean.

ÎN VÎRFUL... SĂGEȚII

— Din cele șapte secții de tir timișorene, au rămas doar patru, dar și acestea sînt amenințate cu desființarea pentru că n-au materiale suficiente și corespunzătoare.

Relatarea ne-o face tovarășul Iosif Covaci, secretarul coordonator al clubului C.F.R. Aflăm astfel că din cele peste 50 de arme trimise la verificare, multe s-au dovedit decalibrate. Asociațiile nu au nici cartușe suficiente. Greutăți obiective, dar înlăturabile. Pentru asta trebuie, însă, oameni de acțiune și... sprijin mai mult din partea federației.

Cineva spunea, în glumă, că secțiile respective își propun să se transforme în secții de... tir cu arcul. Nu de alta, dar e mai ușor să-ți faci un arc și să-ți ciopleşti niște săgeți din care una, poate, i-ar înțepa pe cei care nu ajută tirul timișorean.

— Cu ani în urmă, în Timișoara sporturile nautice au fost „fruncea". Apoi au decăzut. De un an-doi, încearcă să se impună iarăși — ne spune ION OARGĂ, președintele clubului orășenesc Timișoara. **Acum cîțiva ani, a existat o teorie potrivit căreia „Mureșul și Bega și-au terminat veleatul. De-acum, în sporturile nautice toate privirile merg spre Deltă!" Așa se face că în caiac-canoe țara noastră a repurtat succese răsunătoare, dar la canotaj academic — unde Timișoara avea un cuvînt greu de spus — nu s-au obținut rezultate de valoare.**

★

Problema bazelor sportive din Timișoara a constituit, putem spune, „leit-motivul" discuțiilor purtate cu diferiți factori de răspundere în sportul din acest mare oraș. Și pe bună dreptate! Bazele sportive — numărul și calitatea lor — constituie un element primordial în realizarea unui salt calitativ. De aceea, ne-am gîndit să-i acordăm spațiul cuvenit în raidul nostru anchetă.

CE E MAI RENTABIL?

Probabil că această întrebare și-au pus-o unii tovarăși de la Sfatul popular al orașului. E mai rentabil un teren de baschet sau volei, ori o grădină de vară pe malul Begăi, unde se poate bea un șpriț rece în zăpușeala verii? Fără îndoială că e mai rentabilă o grădină de vară: aduce bani peșin, e pentru toate vîrstele și... gusturile.

Cine ar putea rezista unor atari argumente? Nimeni! Cu atît mai puțin T.A.P.L.-ul care, invitat să-și etaleze marfa, n-a pregetat să se instaleze pe... terenul de baschet. Iar pentru ca lucrurile să nu fie reversibile, chiar pe... linia de centru s-a turnat un ring de dans de toată frumusețea. Nu departe de această grădină de vară, botezată **„La răchita roșioară"**, am găsit „rămășițele" unui teren de volei. Edilii timișoreni au hotărît să desființeze terenul de volei din curtea „sfatului" și să-l instaleze pe malul Begăi. Dar „utilajele" demontate zac lîngă **„Răchita roșioară"** de aproape doi ani. Așadar, la căpătîiul decedatului teren de baschet **„La răchita roșioară, cineva trage să moară. Ar muri dar nu se-ndură, se ia, poate, vreo... măsură!"**

„PĂRĂSIT CA MINE NU-I"...

Și pentru că tot sîntem la capitolul folclor, e bine să ascultăm și „cîntecul" Stadionului tineretului aflat nu departe de muzeul regional, tot pe malul Begăi. De trei ani a fost lăsat în părăsire. Zace, năpădit pe alocuri de buruieni, desfigurat de ploi și de zăpezi. Nimeni nu se mai ocupă de el. Și cu cît trece vremea, cu atît mai mult costă reamenajarea lui.

De ce a ajuns stadionul în asemenea situație?

Simplu: Sfatul popular i-a anunțat, cum s-ar zice, sfîrșitul. Urmează ca după moarte, prin metempsihoză, stadionul să se transforme în.. spațiu verde. Zis, dar... nu și făcut. Ceva i-a oprit din acțiune pe tovarășii de la sfat. Poate faptul că o mulțime de școli și asociații sportive folosesc curent acest stadion și, deci, el își atestă pe deplin necesitatea? Cine știe!

În ultimul timp, el a fost încredințat Liceului nr. 4. Dar, ce folos: liceul n-are fonduri. Trebuie mii de lei pentru a se reface acest stadion, cheltuială care putea fi evitată dacă el ar fi fost întreținut la timp. Iată de ce cîntă cu jale stadionul: „Părăsit ca mine nu-i, decît terenul... Tehnometalului!"...

„TREABA PE JUMA'... PAGUBĂ ÎNDOITĂ"

Cu baza sportivă a Tehnometalului e o altă poveste. Dornici să-i aflăm începuturile, am urcat într-o mașină și am ajuns la locul unde a... decedat terenul asociației cu numele de mai sus. Pe „trupul" lui se ridică azi mîndre blocuri de locuit.

— Totul bun! am exclamat. POTRIVIT H.C.M. 2190 din 1952, BAZELE SPORTIVE SE POT DESFIINȚA PENTRU NEVOI EDILITARE, CU CONDIȚIA SĂ SE CONSTRUIASCĂ ALTELE, LA FEL.

Asociația Tehnometal cunoștea acest H.C.M. De aceea nu s-a opus cînd Sfatul popular, evaluînd baza sportivă la 80 000 lei (avea cabine, încălzire, baie etc.), a propus, în lipsa unui loc viran prin apropiere, să construiască o altă bază pentru Tehnometal la actualul stadion Progresul, lîngă Gara de Est. Conform planului, urma să se amenajeze un teren de handbal în fața tribunei — acolo unde cu zece ani în urmă s-au părăsit în fașă lucrările pentru un bazin de înot (de ce?) — iar paralel cu terenul de fotbal existent, să se amenajeze încă unul.

Dar Sfatul popular n-a investit decît 40 000 lei, adică jumătate din suma cuvenită, lucrările începute fiind amenințate cu paragina. Îngrijitorul bazei sportive, „uica" LAZĂR HĂLMĂJAN, care de ani de zile se află aici, la post, și a văzut începuturile fraților Raica și ale Iolandei Balaș, clatină din cap cu jale:

— Sînt cîțiva ani de cînd cei 40 000 lei au fost folosiți fără rost. Dacă se dădeau și ceilalți, s-alegea batăr ceva. Așa, cum spune zicătoarea: „Nici în cocie, nici pe jos, treaba pe juma'... paguba îndoită!"

Bună și veșnic viabilă înțelepciunea populară!

DOI IEPURI DINTR-UN FOC

Nevoile edilitare ale orașului Timișoara sînt obiective. De aceea, nu-i de mirare că de cîtva timp se pare că a sosit și sorocul bazei sportive a asociației „Electromotorul" din cartierul Mehala. Învățînd, însă, din pățania asociației „Tehnometal", „Electromotorul" a hotărît să nu se lase dus cu... promisiuni. A cerut sprijinul consiliului regional UCFS. Împreună cu acesta, a propus amenajarea unei baze sportive în apropierea celei ce urmează să fie desființată. De pildă, în cartierul Balta Verde; sau să se amenajeze terenul de la „Pavilionul" — ceea ce ar fi fost mai ușor și mai... ieftin. Dar propunerea nu s-a acceptat. Sfatul popular al orașului are motivele lui, desigur, îndreptățite. Dar, construindu-se noua bază tocmai în partea opusă cartierului Mehala, lîngă Stadionul „1 Mai", copiii din Mehala, Ronaț și Blașcovici vor fi obligați să traverseze tot orașul pentru a ajunge la un teren de sport, să ia în piept întreg furnicarul circulației timișorene. Dacă nu îi vor lăsa părinții? De ce această concentrare nejustificată a două stadioane? De ce desființarea unui teren de antrenament într-un cartier cu mari tradiții sportive?

Iată întrebările care au fost puse de către Consiliul regional UCFS Banat. Dar edilii orașului n-au vrut să-și schimbe părerea. În urma a nenumărate convorbiri și adrese, asociația „Electromotorul" înclină să accepte soluția propusă de cei în drept privind amplasarea, cu condiția să li se construiască o bază sportivă la fel cu cea existentă: CU CABINE, CU TRIBUNE, CU INSTALAȚII SANITARE. Iată, însă, că Sfatul popular a început să bată în retragere. Propune ca noul teren să nu mai aibă tribune, nici cabine, nici instalații sanitare, sportivii urmînd să folosească anexele stadionului „1 Mai". Acest lucru este practic imposibil. Cabinele stadionului central al orașului nu pot fi folosite în... devălmășie de mii de membri din zeci de asociații.

În fond, Sfatul popular vrea să împuște doi iepuri dintr-un foc: *să dezvolte Parcul sportiv „1 Mai" — conform planului inițial, aceasta fiind o îndatorire mai veche — și să se achite și de obligația față de asociația „Electromotorul".*

Deocamdată tratativele sînt întrerupte. Se pare că Sfatul popular a lansat un gen de ultimatum: *„Acceptați sau nu, noi intrăm cu buldozerele!"*

În ultimul moment, am aflat că Consiliul regional UCFS intenționează să trimită celor care proferează asemenea amenințări încă o copie a H.C.M. 2190/1952!...

CÎTEVA CONCLUZII

Sportul timișorean progresează prea lent pentru posibilitățile sale. Printre principalele cauze, se află lipsa de entuziasm, rutina, iar uneori delăsarea unor profesori de educație fizică, ușurința cu care se demobilizează în fața unor greutăți, care ar putea fi eliminate. La toate acestea se adaugă, desigur, și unele manifestări negative ale edililor orașului față de bazele sportive. Credem că eforturile unite ale Consiliului regional UCFS Banat, Sfatului popular orășenesc și Sfatului popular regional ar putea să constituie o pîrghie importantă în redarea strălucirii de altădată a sportului timișorean.

SEVER NORAN